

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobkyně: **Hotel Victoria, s. r. o.**, IČ: 25233319, se sídlem Borská 1155/19, Plzeň, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 3. 2015, č. j. 30 A 90/2014 – 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 26. 3. 2015, č. j. 30 A 90/2014 – 35, zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 6. 6. 2014, č. j. DSH/3886/14, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 21. 2. 2014, č. j. MMP/038591/14, jímž byla žalobkyni podle § 60 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, uložena pořádková pokuta ve výši 500 Kč za bezdůvodné nedostavení se na výzvu k podání vysvětlení na den 13. 2. 2014, ke kterému byla řádně předvolána.

[2] Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) dne 4. 5. 2015 blanketní kasační stížnost, v níž pouze uvedla, že se domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku krajského soudu a kasační stížnost doplní na výzvu soudu ve lhůtě jím stanovené.

[3] Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku usnesením ze dne 7. 5. 2015, č. j. 4 As 102/2015 - 14, aby ve lhůtě 7 dnů od dne doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč a aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost tak, že uvede, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů napadá rozsudek krajského soudu a poučil ji, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne podle ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo dle údajů na doručence doručeno zástupci stěžovatelky do jeho datové schránky dne 11. 5. 2015. Lhůta k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak počala běžet dne 12. 5. 2015 a uplynula ve čtvrtek dne 11. 6. 2015. Zástupce stěžovatelky však na výzvu k doplnění kasační stížnosti žádným způsobem nereagoval. Kasační stížnost tudíž stále nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

[4] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na věcnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc“.

[5] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen“.

[6] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, č. 6/2003 Sb. NSS). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatelka neuvedla nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu, neuvádí, jakých pochybení se soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru), navrhuje pouze zrušení tohoto rozsudku a přes výzvu soudu kasační stížnost v zákonné lhůtě nedoplnila. Takto formulovanou kasační stížnost považuje zdejší soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.

[7] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatelku řádně vyzval k odstranění vytykánych vad kasační stížnosti a současně ji poučil o následcích nerespektování této výzvy, vytykané vady stěžovatelka ve stanovené lhůtě neodstranila. Vzhledem k tomu, že potřebné důvody stěžovatelka nedoplnila, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

[9] Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), „[b]yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek“. Podle odst. 5 téhož ustanovení „[v] řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé“.

[10] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč.

pokračování

Zástupce stěžovatelky uhradil soudní poplatek k výzvě soudu převodem z účtu ke dni 7. 5. 2015. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta, aniž by bylo vydáno rozhodnutí o věci samé, byly naplněny podmínky pro vrácení soudního poplatku zaplaceného stěžovatelkou, jak jsou vymezeny v § 10 odst. 3 věta třetí ve spojení s odst. 5 zákona o soudních poplatcích.

[11] Na základě výše uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že se stěžovatelce vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tento jí bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. června 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu